

HARALD FEVANG

DEN UKJENTE MALEREN

Motivet hytte og vann med robåt er et vanlig motiv hos Gustav Fevang og henger i dag på Fevang Sanitetsforenings lokale og eies av Fevang Sanitetsforening. Bildet antas å være malt rundt 1952. Foto: Håvard Flåtten.

I 1897 fikk den da 20 år gamle Gustav Hansen Fevang overta gårdsbruket Fevang søndre etter sin mor, enken Thora Hedvig født Klaveness. Gustav var hennes yngste barn i en stor flokk på hele ni etterkommere. Gustavs avdøde far, Hans Larsen, var født i Bamble i 1834. I voksen alder hadde han kommet til vårt distrikt og kjøpt eiendommen Bugården. Han slo seg imidlertid etterhvert ned på Fevang med sin store familie.

Den eldste sønnen overtok sammen med sin kone Maren Andrea etter noen år en del av Fevang-gården, men de bosatte seg i Hedrum. Øvrige søsken var Indiana som levde ugift på Fevang. Videre Kirstine Vang, som var ugift lærerinne i bygda, søsteren Thorine også ugift. Den neste i søskenflokket var Inger som ble gift med en av naboene, datidens kjente lokale flenseknivsmed, Edvard Carlsen Fevang. Videre broren Thor H. Fevang som bosatte seg i Oslo og ble senere bestefar til brødrene Anders B. og Per Fevang som begge senere flyttet tilbake til Sandefjord, videre Hanna som ble gift med skipsfører Christen Jacobsen. Dernest i søskenflokket kom Hans som sammen med yngstemann Gustav Hansen Fevang kom til å leve ugift på Fevang. Hans først som kjøpmann og senere partner med Gustav som gårdbruker.

*Disse to rådyrene er et motiv som kommer igjen i flere av Gustav Fevangs bilder. Maleriet er eiet av Åse Gunn Sørensen på Fevang.
Foto: Håvard Flåtten*

Gustav Hansen Fevang drev sitt gårdsbruk med hester og kyr fra 1897 og fram til 1932 da han overdro sin eiendom til naboen Elias Andreassen Fevang. Ennå i dag i 2010 er det i gårdens uthus sirlige tegninger på reisverket av datidens moderne landbruksmaskiner. Gustav H. Fevang hadde nemlig i unge år tidlig vist et stort talent for tegning og maling. Etter 1932 bygde den 55 år gamle ungdøren en villa ved Raveien rett nord for Fevang ungdomslokale på en 5 dekar stor parsell. Han bosatte seg der sammen med sin lenge hengivne og mangeårige husholderske Martha. Hun var også husholderske for broren Hans til han døde kort tid etter. Martha og Gustav dyrket jordbær i bakken nedenfor huset og solgte egg fra et lite hønehus i utkanten av hagen.

Ved siden av gårdsbruket hadde Gustav to hovedinteresser som ble stadig bedre ivaretatt etter at han solgte gården, det ene var sysler med maling og farger, det andre var misjon og samling rundt Guds ord. Gustav og Martha var begge strengt konservative kristne. På fine sommerdager kunne bonden sitte bak sine stakitter og male sine rolige bilder. På vinteren likeså. Da helst etter trykte fargekort med forskjellige motiver som han kopierte. I den mørke årstid ble det også mer tid til misjonsmøter og annet kristent arbeid.

Det fortelles at når misjonsbestyrelsen skulle ha møte på gården, pyntet Martha med de peneste duker, og det beste bestikket ble tatt i bruk. Ved middagstid var det pause i forhandlingene, og Martha vartet da opp med den beste bevertning. Etter måltidet måtte det være stille i huset for da skulle bestyrelsen hvile middag før det videre møtet kunne finne sted. På ettermiddagen bredte kaffeduftet seg i huset. Det skulle være god og sterk kaffe på møtene, og "misjonskaffe" var et begrep som alle kjente til den gang. Gustavs maleraktiviteter ble nok større etter at han solgte gården. På sine eldre dager og i årene etter krigen kan fortsatt flere huske hans staffeli utenfor huset i utkanten av hagen, og med en liten bildeutstilling inne i det tidligere hønehuset der alle fjærene nå for lengst var borte.

Lokale folk langs Raveien kjente godt til Gustav Fevangs malertalent, og mange sikret seg vakre bilder og landskaper fra hans hånd i sine hjem. Prisene var svært beskjedne og sikkert tilpasset den begrensede økonomi som de fleste naboer og alminnelige folk på landet hadde i tida etter krigen.

Gustav Hansen hadde i sine senere år snille leieboere i sin villa som passet på han. Etter hvert fikk han likevel en plass på Sandar Aldershjem i Preståsen, og han døde til sist der i 1964 i en alder av 87 år. Helt fram til nedleggelsen av Sandar Aldershjem for få år tilbake, hang et av hans mange vakre malerier på veggen

Et av de mange rolige landskapsbilder som kjennetegnet Gustav Fevangs kunst, henger i dag i Wenke Lantos stue i Tana i Finnmark. Foto: Håvard Flåtten

der. Senere ble bildet overført til Nygård Sykehjem der det fram til nylig kunne glede beboere og besøkende med sitt rolige motiv. I dag er nok den tidligere gårdbrukerens mange bilder mest kjent svært lokalt på strekningen mellom Stokke og Haukerød. Etter diverse arveoppgjør kjenner vi til at enkelte bilder også har endt opp både nord og sør i landet. Vi har etter beste evne kartlagt dagens eiere av Gustav Fevangs malerier og funnet fram til følgende personer:

Turid Rannestad, Lyngdal. Grethe Stiansen, Sandefjord. Evelyn Stenberg Hansen, Sandefjord, Grethe Fokserød Byrgin, Drammen, Arne Fokserød, Sandefjord. Anders B. Fevang, Sandefjord, Hans Fevang, Oslo. Elna Hotvedt, Sandefjord. Kjell Fredriksen, Sandefjord. Rolf Fevang, Andebu. Ingrid Tveite, Sandefjord. Borghild Stickler, Sandefjord. Åse Gunn Sørensen, Sandefjord. Wenche Fevang, Andebu. Fevang Sanitetsforening, Harald Flaatten, Sandefjord. Yrjan Elias Fevang, Sandefjord. Wenke Lanto, Tana. Thorbjørn Orerød, Sandefjord. Arne Orerød, Sandefjord. Kåre Hotvedt, Andebu. Astrid Evensen, Sandefjord. Ragnar Orerød, Sandefjord. Håkon Stenberg, Oslo. Berit Waaler, Sandefjord. Per Fevang, Sandefjord. Anne Lise Fjellheim, Sandefjord.

Forleden år ble noen av den ukjente maleren Gustav Hansen Fevangs bilder vist fram ved Sandar Historielags markedsdag på Øvre Myra til glede for mange fremmøtte.

Dette store landskapsbildet befinner seg i dag i Andebu og bildet viser også eieren Wenche Fevang. Foto: Håvard Flåtten.

